

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi utrzymał w mocy wpis referendarza sądowego z dnia 29 listopada 2013r. Nr Dz. Kw. 44643/13.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji podniósł, iż w dniu 24 grudnia 2013r. M. W. złożył skargę na wpis referendarza sądowego z dnia 29 listopada 2013r. w dziale III księgi wieczystej Kw. (...), dokonany za Nr Dz. Kw. 44643/13.

Sąd I instancji ustalił, iż we wniosku z dnia 11 października 2013r., złożonym za pośrednictwem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia F. Bank (...) z siedzibą w W., żądał dokonania wpisu w dziale III księgi wieczystej Kw. (...) wzmianki o przyłączeniu się do toczącej się egzekucji z nieruchomości w sprawie Km 458/05, należącej do dłużnika M. W., w oparciu o tytuł wykonawczy, Księga wieczysta Kw.LD1 (...) jest urządzona dla spółdzielczego prawa do lokalu nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...). W dziale II księgi ujawniony jest M. W., syn A. i M. W. W dziale III księgi wieczystej wpisane są wzmianki o wszczęciu egzekucji oraz dokonany w dniu 29 listopada 2013r. wpis: „do toczącej się egzekucji z ograniczonego prawa rzeczowego uregulowanego w niniejszej księdze wieczystej przyłączył się kolejny wierzyciel – F. Bank (...) z siedzibą w W., w sprawie Km 458/05.”

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego, w ocenie Sądu I instancji w rozpoznawanej sprawie zaistniały podstawy do dokonania zaskarżonego wpisu w oparciu o przepis art. 924 i 927 k.p.c.

Apelację od powyższego wpisu złożył M. W..

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu

1.naruszeni przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść wydanego postanowienia tj. :

a. art. 626 ze znacznikiem 9 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji utrzymanie w mocy zaskarżonego wpisu, mimo braku podstaw do jego dokonania ;

b. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji przyjęcie, iż referendarz sądowy prawidłowo dokonał wpisu wzmianki o przyłączeniu się do toczącej egzekucji kolejnego wierzyciela ;

2.naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nieuwzględnienie zasad współżycia społecznego przy rozpoznaniu niniejszej sprawy, a w szczególności nieuwzględnienie okoliczności, iż przedmiotowa egzekucja prowadzona ma być z nieruchomości, która stanowi moje miejsce zamieszkania, a z uwagi na moją ciężką sytuację materialną i życiową nie jest w stanie zakupić ani wynająć innego mieszkania.

W konkluzji skarżący wniósł o :

1.zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie przedmiotowego wpisu i oddalenie wniosku o wpis w księdze wieczystej ;

2.zasądzenie od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest bezzasadna w sposób oczywisty.

Wbrew zarzutom podniesionym przez skarżącego Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zgromadzony w sprawie materiale dowodowym, jak też trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Kognicja sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym wyznaczona została precyzyjnie w dyspozycji art. 626 ze znacznikiem 8 § 2 k.p.c. , zgodnie z którym rozpoznając wniosek o wpis sąd bada jedynie treść i formę wniosku , dołączonych do wniosku dokumentów oraz terań księgi wieczystej. Jak trafnie zauważa Sąd I instancji , skoro zawiadomienie o wszczęciu egzekucji pochodziło od uprawnionego organu egzekucyjnego , jakim w przedmiotowej sprawie jest komornik , dotyczyło prawa objętego przedmiotową księgą wieczystą oraz prowadzone było przeciwko pomiotowi wpisanemu dziale II księgi wieczystej, wniosek o wpis w dziale III podlegał uwzględnieniu .Podstawę wpisu stanowiły dołączone do wniosku dokumenty , to jest odpis zawiadomienia o wszczęciu egzekucji oraz postanowienia komornika o przyłączeniu egzekucji do wcześniej wszczętej egzekucji .

Zgodzić należy się także z Sądem I instancji i w tym zakresie , że kognicja sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym nie obejmuje rozstrzygania jakichkolwiek sporów o prawo . Tym samym sąd wieczystoksięgowy nie jest uprawniony do dokonywania merytorycznej oceny i weryfikacji tytułów wykonawczych w oparciu , o które wszczęta została egzekucja .

Wbrew pogładowi prezentowanemu przez skarżącego przepis art. 5 k.c. w rozpoznawanej sprawie w ogóle nie ma zastosowania . Wynika to ze specyfiki kognicji sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym opisanej dyspozycją art. 626 ze znacznikiem 8 § 2 k.p.c. Sytuacja życiowa , czy materialna skarżącego nie ma wpływu na dokonanie zaskarżonego wpisu .Sąd w tym postępowaniu bada jedynie treść księgi wieczystej , treść wniosku o wpis i załączonych do wniosku dokumentów . W rozpoznawanej sprawie wierzyciel złożył wniosek o wpis w dziale III przedmiotowej księgi wieczystej , do wniosku załączył dokumenty stanowiące podstawę takiego wpisu – stosownie do art. 32 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 707) , w zw. z art. 924 §1 k.p.c. i 927 k.p.c., w tym stanie rzeczy brak jest podstaw do twierdzenia , że wpis został dokonany z naruszeniem procedury cywilnej , czy też prawa materialnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art.13 § 2 k.p.c.